

والیبال در مسیر فوتبال!

باور این که حاشیه‌های همیشگی فوتبال به والیبال رسیده برای اهالی این رشته قابل هضم نیست. این روزها همه در انتظار اتفاق‌های عجیب و غریب در لیگ برتر هستند. از بی‌احترامی و حاشیه‌سازی سکوها گرفته تا جنجال‌های بازیکنان داخل زمین.

جام جم آنلاین: باور این که حاشیه‌های همیشگی فوتبال به والیبال رسیده برای اهالی این رشته قابل هضم نیست. این روزها همه در انتظار اتفاق‌های عجیب و غریب در لیگ برتر هستند. از بی‌احترامی و حاشیه‌سازی سکوها گرفته تا جنجال‌های بازیکنان داخل زمین.

این چیزی نبود که در والیبال سابقه داشته باشد، ولی کم‌کم به یک عادت تبدیل می‌شود؛ یک عادت بد. به نظر می‌رسد اتفاقی که در شروع دور برگشت هنگام بازی شهرداری ارومیه و میزان مشهد رخ داد جرقه‌ای بزرگ در این راه بود. اتفاقی که یک هفته بعد تکرار شد و بازی نماینده ارومیه با آمل را به تعطیلی کشاند.

در بندرعباس، گنبد و بسیاری شهرهای دیگر هم از این اتفاق‌ها به چشم می‌خورد. حتی بازیکنان هم بی‌توجه به احترام‌های همیشگی که در والیبال وجود داشته به یکدیگر می‌تازند و از این سنت‌شکنی ابایی ندارند. خیلی‌ها اتفاق‌های اخیر را یک هشدار بزرگ برای والیبال می‌دانند.

این‌طور استنباط می‌شود که والیبال در مسیر فوتبال گام برمی‌دارد. دستمزدهای چندصد میلیونی در این رشته جای مستحکمی پیدا کرده و توهین‌ها، بی‌احترامی‌ها و بی‌تعصیبی‌ها آرام‌آرام در این رشته ریشه دوانده است.

جبار قوچان نژاد سرمربی تیم میزان مشهد که در نیم فصل اول نتایج دور از انتظاری را با تیمش کسب کرده بود، در گفت‌وگو با ما به طور مفصل در رابطه با این موارد صحبت کرده است.

به نظر می‌رسد شما از تصمیم‌هایی که در فدراسیون والیبال و سازمان لیگ در خصوص حاشیه‌های اخیر گرفته می‌شود، دلخور هستید و معتقدید بین تیم‌ها تبعیض قائل هستند؟

نه، منظور من این نبود. من از طرفداران والیبال ارومیه گله‌مند هستم. در همه جای ایران این اتفاق‌ها وجود دارد. این یک نوع کم‌لطفی به ورزش است و نباید این‌طور باشد. از فدراسیون خواستم شدت عمل بیشتری در این باره به خرج بدهد تا مثل فوتبال دچار مسائل حاشیه‌ای نشویم. یک بحث دیگر هم هست که به مبلغ قرارداد بازیکنان ربط پیدا می‌کند. داریم به سرنوشت فوتبال دچار می‌شویم. فحاشی‌ها در استادیوم‌ها زیاد شده. در فوتبال، فضا بزرگ است و کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد یا شاید هم تازگی ندارد، ولی در یک سالن خیلی وحشتناک است. مثل آوار این اتفاق‌ها روی سر ما می‌ریزد.

اما می‌گویند در سالن شما در مشهد هم این اتفاق‌ها رقم می‌خورد؟

بله، در سالن مهران هم مسائل حاشیه‌ای داریم، ولی نه به این شکل. اصلاً اجازه فحاشی یا توهین نمی‌دهیم. خودمان بعضی مواقع از تماشاچی‌ها می‌خواهیم که جو بدهند، ولی این ربطی به توهین یا بی‌احترامی ندارد. اصلاً از فحاشی خبری نیست و جلوی هر بی‌احترامی را می‌گیریم. ممکن است همان بازیکن یا مربی سال بعد بیاید و برای تیم مشهد بازی کند. اصلاً غیر از این چرا باید توهین کنیم؟ مگر این راه شکست‌دادن حریفان است؟ وقتی بزرگ والیبال ایران - آقای کارگری‌ش - در سالن نشسته چطور اجازه می‌دهند تماشاچی‌ها یکسره فقط توهین کنند؟ البته یکی از مضرات مربی خارجی همین است دیگر. مربی ارومیه که نمی‌داند تماشاچی‌ها دارند چه کاری انجام می‌دهند! آن روز ما از نظر اعتماد به نفس و روحی در وضع خیلی خوبی قرار داشتیم، ولی آنها مستقیم ناموس بازیکنان را هدف قرار دادند. این رسم جوانمردی است؟

چرا ناظر بازی برخورد نکرد؟

اصلا همه حرف من همین است. چرا ناظر مسابقه‌ها تحمل کرد؟ آقای اکرمی داور مسابقه چقدر ناسزا شنید؟ آنها گیم‌های اول و دوم را با همین حربه بردند، ولی گیم سوم بود که به بچه‌ها گفتم همه فحش‌ها مال من! شما برای شخصیت و هویت خودتان بجنگید که دیدیم باران سنگ و پیچ و مهره شروع شد. حتی من اشیا را به دوربین‌های تلویزیونی نشان دادم که دیدم کل سالن به من توهین می‌کردند. در ست پنجم هم که 4 بر یک از میزبان پیش بودیم، ولی آن شرایط را پیش آوردند تا بازنده شویم. حتی تویی که نیم متر بیرون از زمین بود داور خط داخل اعلام کرد. باور کنید جوی که آن روز راه افتاد، جوری بود که ما اگر برنده می‌شدیم شاید کشته هم می‌دادیم!

والیبال چرا به این سمت کشانده شد؟

بردن به هر طریقی را برخی می‌خواهند. ما تا حالا چنین چیزی ندیده بودم. یک بخش از این اتفاق‌ها به تماشاجی برمی‌گردد، ولی بازیکن‌ها وقتی داخل زمین به یکدیگر توهین می‌کنند و خودشان عامل تحریک تماشاجی‌ها می‌شوند دیگر چه بگوییم؟

به نظر می‌رسد این موضوع در حال تبدیل شدن به یک اپیدمی است. هر هفته یک اتفاق را باید از لیگ والیبال منتظر بود؟

این اتفاق‌ها از دو نظر قابل بررسی است؛ هم فنی و هم روانی. من مثالی می‌زنم. همان بازی با ارومیه که آن اتفاق‌ها رخ داد، باعث شد بچه‌ها شام نخورند و اصلا نخوابند. ما 24 ساعت معطل شدیم تا به مشهد برگردیم. خستگی جسمانی داشتیم که از نظر روحی هم داغان شدیم. حاصل آن باخت خانگی ما در بازی بعدی بود. در همان بازی دیدیم یک تماشاجی پارچه بزرگی نوشته بود علیه بازیکنان ارومیه و به سالن آورد که جلوی آن را گرفتم. منظورم این است که اینها باعث می‌شود تماشاجی سایر شهرها تحریک شوند.

چه کار کنیم این اتفاق‌ها رخ ندهند؟

من به شما گفتم که باید برخورد شدید کرد. اگر می‌خواهیم ریشه‌کن کنیم باید از همین حالا جلوی این اتفاق‌ها را بگیریم. ما در فرهنگسازی خیلی مشکل داریم. فقط اسم باشگاه‌های خودمان را گذاشته‌ایم #171؛ فرهنگی – ورزشی؛

پیشنهاد شما فقط جریمه است؟

به هر حال باید با بداخلاقی‌ها برخورد جدی کنیم. درست مثل جریمه راهنمایی و رانندگی در اروپا. فکر می‌کنید اروپایی‌ها خیلی با فرهنگ‌تر هستند؟ نه اصلا این‌طور نیست، ولی جریمه‌های سنگین باعث شده تا به این سمت کشیده شوند. داور ممکن است اشتباه کند، ولی حق نداریم او را مورد اهانت قرار دهیم. پارسال در یک بازی، یک تماشاجی ما بطری آب پرتاب کرد که ما را محروم کردند. در بازی بعد که تماشاجی نداشتیم، فهمیدیم چقدر حضور آنها یک اهرم فشار روی حریفان است و برای همین است که به بازیکنانم اجازه نمی‌دهم به تماشاجی یا بازیکن حریف بی‌احترامی کنند. بازیکنان بدانند اگر مرد هستند باید در میدان عمل خود را نشان بدهند.

به نظر شما رقم‌های شگفت‌انگیز قراردادهای ما هم در اخلاق بازیکنان تاثیر گذاشته است؟

مطمئن باشید که این‌طور است. بازیکن می‌گوید من حرفه‌ای هستم، ولی باید حد و اندازه‌هایش را بدانم. نباید این پول‌ها را به آنها بدهند. مگر یک کارمند یا کارگر چقدر می‌گیرد؟ اصلا آنها که تحصیلات عالی دارند چقدر می‌گیرند؟ همه درآمد آنها در طول 30 سال که بازیکنان هستند شون هم به اندازه قرارداد یک فصل بازیکن‌ها نمی‌شود. امسال همه جا صحبت از 500 میلیون و 600 میلیون تومان بود. نمی‌دانم والیبال به کجا می‌خواهد برود؟

قبول دارید اگر سقف قرارداد تعیین کنند مثل فوتبال اوضاع بدتر می‌شود؟

اصلا با سقف قرارداد موافق نیستم، اما باید فرهنگسازی کنیم. مقصر خود باشگاه‌ها هستند. آنها باید جلوی این کار را بگیرند. ما خودمان قوانینی در باشگاه داریم. یک بازیکن وقتی کارت زرد می‌گیرد در باشگاه هم به او کارت زرد می‌دهند و جریمه می‌کنند. باید این مسائل در باشگاه‌ها حل شود.

جدای این مسائل، لیگ امسال را چطور می‌بینید؟

امسال لیگ خیلی سخت شده و بازی‌ها خیلی هیجان دارد. تعداد تیم‌ها کم شده و بازیکنان هم پخش شده‌اند. کیفیت کار خیلی بالا رفته. اصلا نمی‌توانید بازی‌ها را پیش‌بینی کنید. ما خودمان از نظر هزینه شاید یک‌چهارم بعضی تیم‌ها نباشیم. بازیکن ملی‌پوش و ستاره هم نداریم، ولی انگیزه‌هایمان زیاد است. امسال لیگ، لیگ بااراده‌هاست. هر کسی با اراده بیشتری بازی کند نتیجه می‌گیرد.

خودمان هم اگر جزو هشت تیم بشویم راضی هستیم.

شما هم با این نظر که خارجی‌ها کیفیت کار را بالا برده‌اند، موافقید؟

بله، به نسبت پولی که می‌گیرند بازیکنان خوبی در اختیار تیم‌ها قرار گرفته‌اند. البته به نظرم فدراسیون باید کاری کند که فقط تیم‌های متمول نتوانند خارجی بخرند.

علی رضایی - جام جم